

Arrest

nr. 227 338 van 10 oktober 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 12 april 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 3 april 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 12 april 2019 met nr. 219 729.

Gelet op de beschikking van 28 augustus 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DE LANGE, die *loco* advocaat P. ROELS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker werd op 3 april 2019 geïnterpelleerd door de politie in de haven van Zeebrugge.

1.2. De gemachtigde van de minister voor Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie trof op 3 april 2019 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing.

1.3. Verzoeker werd op 8 april 2019 vrijgesteld uit het centrum voor illegalen te Brugge.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

2.2. De belangvereiste veronderstelt dat de verzoekende partij door de bestreden beslissing is benadeeld en dat dit nadeel persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel is. Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep tot op het ogenblik van de uitspraak (RvS 27 januari 2010, nr. 200.084).

2.3. Het komt de Raad toe desnoods ambtshalve te onderzoeken of aan de belangvereiste is voldaan.

2.4. De bestreden beslissing strekt ertoe verzoeker het bevel te geven om het grondgebied onmiddellijk te verlaten.

2.5. De Raad wijst erop dat in de beschikking van 28 augustus 2019 aan beide partijen, met toepassing van artikel 39/62 van de vreemdelingenwet, de volgende vraag werd gesteld:

“Bovendien vraagt de Raad aan beide partijen om met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidig beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgische grondgebied bevindt en of zij ondertussen desgevallend het voorwerp heeft uitgemaakt van een statuutwijziging.”

2.6. Verzoeker heeft op de bovenvermelde beschikking van de Raad niet schriftelijk gereageerd. De aanwezige raadsman van verzoeker beweert ter terechtzitting dat de *dominus litis* hem had meegedeeld dat verzoeker actueel nog op het grondgebied verblijft. De raadsman van de verwerende partij stelt geen enkel nieuws meer te hebben van betrokkene sedert zijn vrijstelling.

2.7. Een verzoekende partij die het belang bij het door haar ingestelde schorsings- en annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor het proces tonen. Haar houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook zijzelf als procespartij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is een verzoekende partij verplicht medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht (*cf.* RvS 20 juni 2013, nr. 223.991; RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302).

2.8. Voor de behandeling van huidige zaak is het van determinerend belang dat verzoeker zich op het Belgische grondgebied bevindt. Indien namelijk vaststaat dat verzoeker, nadat de bestreden beslissing tot stand is gekomen, het grondgebied heeft verlaten, dient te worden vastgesteld dat het bevel om het grondgebied te verlaten reeds is uitgevoerd (*cf.* RvS 9 maart 2016, nr. 11.837 (c)), waardoor het belang teloor gaat.

2.9. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker heeft verzuimd enig concreet antwoord te verschaffen op het informatieverzoek uit de beschikking van 28 augustus 2019. Verzoekers raadsman brengt naast zijn loutere affirmatie ter terechtzitting geen enkel begin van bewijs aan dat zijn cliënt zich nog op het Belgische grondgebied bevindt. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt trouwens dat verzoeker België via de haven van Zeebrugge wilde verlaten zodat het eerder weinig waarschijnlijk is dat hij actueel nog in België verblijft.

2.10. Verzoeker moet de gevolgen van zijn gebrek aan medewerking met de rechter dragen en dit kan niet worden goedge maakt louter door het feit dat een advocaat ter terechtzitting verschijnt (*cf.* RvS 11 mei 2009, nr. 193.182).

Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend negentien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN